

det er ikke Andet, end hvad der vil hændes dem, der nu blive overslyttede i eensom Celle, og jeg kan derfor ikke indsee, hvorledes den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 6te Valgfreds (J. N. Hansen), der har en saadan Stringents og Consequents i sine Slutninger, hvorover vi saa ofte glæde os, hvorledes han, støttende sig til, at der skal forholdes efter. Dommen, kan forsvare de stillede Ændringsforslag. Hvad angaaer Beføstningerne og de Forslag, som i denne Henseende gjøres, er dette da til Fangerens Stæde, eller er det til deres Lærv? Er det for at virke til Forbedring eller for at tilføie dem et større Onde, at Staten paatager sig disse Udgifter, end det, Straffen allerede er? Jeg haaber, at vi ere enige om, at disse Forandringer udgaae fra Velvillie mod Fangerne, at de udgaae fra den Dverbeviisning, at, selv om et Menneffe er faldet, saa kan han dog atter reise sig og blive en god og nyttig Borger. Man siger, ja, men med Hensyn til de allerede idømte Fanger skal det beroe paa deres eget Forgodtbefindende, om de ville underkaste sig den nye Straffemaade; men lad os tænke os en Straffeanstalt, hvori der blandt de øvrige Fanger henstode 4—5, som indvirke fordærveligt paa alle de andre, som paa dem udøve en Indflydelse, der ødelægger de gode Forsætter, skulde man da berøves Afgangen til at forhindre denne fordærvelige Indflydelse paa de øvrige

Fanger, fordi der ikke i de dem overgaaede Domme udtrykkelig staaer, at de skulle arbejde i eensomt Fængsel, og fordi man troer at kunne fortolke Loven saaledes, at den Dømte har faaet Ret til at arbejde i Selskab. Saaledes som Sagen stiller sig for mig, skjøner jeg ikke, at der kan være nogen Betænkelse ved at gaae ind paa Lovforslaget, saaledes som det foreligger; thi det subsidiaire Forslag er jo ikke andet end det principale. For dem, der virkelig see paa Fangerens Lærv, er der saaledes efter min Formening al Anledning til at gaae ind paa Ændringsforslagene (Latter) — jeg mener naturligtvis, al Anledning til ikke at gaae ind derpaa. Naar de ærede Medlemmer forøvrigt blot ville lægge Mærke til mine Grunde, skal Fornøielsen over Feiltagelsen være dem skænket. Jeg har ikke dvælet ved den oeconomicke Side af Sagen, og jeg indrømmer, at den ikke kunde komme i væsentlig Betragtning, naar der var en bestemt Ret for Fangeren, som her maatte tages i Betragtning; det kunde vistnok blive meget betydelige Summer, som Vedtagelsen af Ændringsforslagene kunde medføre, men hvis der var en fuldstændig Ret for Fangeren i den her omhandlede Henseende, saa var den eneste Maade at fyldestgjøre denne paa, dersom de oeconomicke Hindringer skulde blive uoverkommelige, at gjøre Benaadningsretten gjældende.